Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Conceptnota omgevingsbesluit

Samenvatting

In deze conceptnota worden de principes opgenomen voor de verdere uitwerking van een "omgevingsbesluit" als instrument om maatschappelijk relevante projecten versneld te realiseren. Het omgevingsbesluit houdt een gelijktijdige beslissing in over de herbestemming of wijziging van stedenbouwkundige voorschriften én een vergunning voor een project.

Het omgevingsbesluit vormt een robuust en duidelijk instrument ter vervanging van tal van afwijkingsbepalingen, dat tegelijk een bestemmingswijziging inhoudt, waardoor nieuwe zonevreemdheid wordt vermeden. Het instrument kan ingezet worden door de overheid op vraag van de overheid (bv. voor projecten van algemeen belang) of op vraag van private initiatiefnemers. De beslissing ligt steeds bij de overheid en dient te kaderen in het ruimtelijk beleidsplan of structuurplan.

Met het Omgevingsbesluit willen we een vereenvoudiging en eenvormigheid in de mogelijke procedures brengen, naast een verkorting van de proceduretijd en een betere en meer rechtszekere besluitvorming.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Omgeving
Beleidsveld: Omgeving

B. KADER EN CONTEXT

Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 vermeldt o.m.

> *We blijven inzetten op het verder vereenvoudigen, verbeteren en versnellen van procedures met het oog op een realisatiegericht en efficiënt instrumentarium dat flexibel, toekomstbestendig is en gewapend tegen (gerechtelijke) beroepsprocedures.*

We blijven rechtszekerheid garanderen, administratieve lasten verminderen, wetgeving vereenvoudigen en zinloze en overbodige regels afschaffen.

In de beleidsnota Omgeving is opgenomen:

SD 1. NAAR EEN SAMENHANGEND OMGEVINGSINSTRUMENTARIUM
OD 6. Een meer geïntegreerde en maatgerichte omgevingsbesluitvorming
Ik werk aan een meer geïntegreerd kader om in besluitvormingsprocessen op een meer samenhangende manier acties en afspraken gebundeld te beslissen. We evalueren de bestaande regelgeving en praktijkvoorbeelden. We zetten in op efficiënte, participatieve, zo eenvoudig mogelijke procedures die rechtszekerheid bieden en snel tot realisaties kunnen leiden.

In uitvoering van het regeerakkoord en de Beleidsnota Omgeving wordt het "omgevingsbesluit" aangekondigd in de BBT 2022:

Ik onderzoek of het omgevingsbesluit kan worden ingevoerd op basis van een conceptnota die in het najaar van 2021 gefinaliseerd wordt. Het omgevingsbesluit is een procedure waarbij een bestemmingswijziging en de vergunningsaanvraag tegelijk beoordeeld en beslist kunnen worden, met respect voor de belangen en rechten van stakeholders.

2. INHOUD

A. INLEIDING

Multifunctionele projecten vinden moeilijk een plaats in een vaak monofunctionele bestemming (van gewestplan, BPA of RUP), herbestemming van leegstaande bedrijfsruimten wordt bemoeilijkt door de bestemming als "industriegebied" en handelingen van algemeen belang (fietsinfrastructuur, bufferbekkens e.d.) kunnen niet vergund worden indien de voorschriften dit niet toelaten. Bijgevolg moet de overheid eerst het initiatief nemen om het bestemmingsplan te wijzigen (RUP-procedure) en pas daarna kan een vergunningsprocedure gestart worden.

Bestemmingsplannen met verouderde en rigide voorschriften maken de realisatie van een concreet, maatschappelijk gedragen project dus vaak onmogelijk. Dit betekent dat voor dergelijke **projecten vaak twee procedures na elkaar** doorlopen moeten worden. Dit neemt veel tijd in beslag, vergt veel inzet van mensen en middelen. Bovendien betekent dit ook dat twee keer beroep kan aangetekend worden. Een proces vraagt vandaag dus nog **teveel proceduretijd.**

Ook de **talrijke afwijkingsbepalingen** in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kennen hun grenzen en **beperkingen**. Zo is artikel 4.4.1 VCRO slechts mogelijk voor "**beperkte afwijkingen**" en kunnen geen afwijkingen toegestaan worden op de bestemming of het aantal bouwlagen. Ook de mogelijkheden van artikel 4.4.7 VCRO voor "**handelingen van algemeen belang**" zijn beperkt tot projecten met een "ruimtelijk beperkte impact". Meer en meer worden vergunningen op basis van deze en andere afwijkingsbepalingen aangevochten, vaak met succes. Voor bepaalde "grotere" handelingen van algemeen belang, of handelingen waarvoor planalternatieven bestaan, biedt artikel 4.4.7 VCRO bovendien geen oplossing en dient vooralsnog eerst een RUP opgemaakt te worden.

Het instrument van **planologisch attest** biedt een gedeeltelijke oplossing voor bedrijven waarbij de ontwikkelingsmogelijkheden beperkt zijn door de bestemming of de stedenbouwkundige voorschriften. Dit instrument vereist echter nog steeds **opeenvolgende, cumulatieve procedures** (attest, RUP en vergunning), met telkenmale inspraak en openbaar onderzoek tijdens de procedure en achteraf ook telkens een beroepsprocedure.

Eventuele vergunningen op basis van een planologisch attest of via de afwijkingsregeling voor handelingen van algemeen belang wijzigen bovendien de bestemming niet, waardoor de **zonevreemdheid blijft** en in de toekomst nieuwe problemen kunnen ontstaan.

Het naast elkaar bestaan van verschillende procedureopties en -uitzonderingen zorgt ook voor een moeilijk begrijpbare, **weinig overzichtelijke regelgeving**.

Met het Omgevingsbesluit willen we een **vereenvoudiging en eenvormigheid** in de mogelijke procedures brengen, naast een **verkorting van de proceduretijd** en een betere en meer **rechtszekere besluitvorming**.

B. SAMENVATTING

Een omgevingsbesluit is **een geïntegreerd besluit** dat voor een gewenste gebiedsinvulling **zowel planologische voorschriften als een vergunningsluik** omvat, wat een aanzienlijke versnelling en vereenvoudiging betekent.

Het vergunningsluik wordt geïntegreerd in een RUP-proces, zodat **opeenvolgende stappen vermeden** worden. De integratie houdt in dat **het vergunningstraject samen spoort met een RUP-proces, waarbij processtappen waar mogelijk samenvallen: één MER-rapport, één infomoment, één openbaar onderzoek**. De integratieoefening leidt ook tot **één bevoegde overheid** en dus tot een leesbaar proces. Deze procesaanpak bevordert **robuuste beslissingen**, waardoor het opduiken van problemen op het einde van een proces vermeden wordt. Derden hebben de mogelijkheid om vroeg in het proces hun opmerkingen te maken. Initiatiefnemers worden niet geconfronteerd met afzonderlijke beroepsprocedures.

De procedure **kan worden opgestart door een overheid** (bv. in functie van openbare werken voor wegen, fietspaden of waterbeheersingswerken of andere handelingen algemeen belang) **maar ook door een private initiatiefnemer via een voorafgaande projectvergadering**. Op die projectvergadering wordt uitgemaakt of het project in aanmerking komt voor een omgevingsbesluitvormingsproces én wie – afhankelijk van het voorwerp van de aanvraag - de bevoegde overheid is. Dit kan zowel Vlaanderen, de provincie als het lokaal bestuur zijn. Op de projectvergadering worden ook alle vereiste adviesinstanties uitgenodigd en gevraagd een standpunt in te nemen. Op die manier is ook het standpunt van de verschillende adviesinstanties van bij de start gekend. De private initiatiefnemer staat in voor een geïntegreerd aanvraagdossier (zoals bij een aanvraag tot planologisch attest op vandaag) met een planologische en projectmatige visie op het projectgebied, waarna de overheid het proces opstart. De private initiatiefnemer blijft wel instaan voor de verfijning van het 'bouwdossier' lopende het proces.

Aangezien het omgevingsbesluit een projectgedreven instrument is, geldt dat het nieuwe planologische kader uitdooft indien het geïntegreerde project niet wordt aangevat binnen de 10 jaar (met dien verstande dat bv. een schorsing geldt tijdens de uitvoering van archeologiewerken of bodemsanering, of gedurende een beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen). Indien het geïntegreerde project gerealiseerd is en de vergunning wordt uitgevoerd, blijft het planologische kader gelden voor latere wijzigingen of uitbreidingen van het project.

Het omgevingsbesluit **vermijdt nieuwe zonevreemdheid** en koppelt noodzakelijke projecten binnen het kader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) aan onmiddellijke herbestemmingen. Rechtszekerheid en leesbaarheid zijn hier kernwoorden. Een vergunning na afgifte van een planologisch attest of voor handelingen van algemeen belang wijzigt op vandaag immers de bestemming niet, maar creëert een nieuwe zonevreemde constructie, waardoor latere vergunningen mogelijks ook weer problematisch zijn. Dit willen we met het omgevingsbesluit in één beweging oplossen.

Het 'product' van de besluitvorming is **één omgevingsbesluit dat uiteenvalt in een reglementair luik (RUP) en een vergunningsmatig luik.** Tegen het omgevingsbesluit staat administratief beroep open. Wat betreft de jurisdictionele beroepsinstantie wordt bij voorkeur de Raad voor

Vergunningsbetwistingen aangewezen, mede gelet op het project-gedreven karakter van het omgevingsbesluit.

Het project-gedreven karakter en dus **realisatiegericht karakter** van het omgevingsbesluit **faciliteert de bouwshift** zodat bv. de ruimtelijke rendementsverhoging op goed gelegen plekken versneld kan worden. Tegelijk kunnen investeringen in kader van algemeen belang (bv. infrastructuurprojecten) of waterbeheersing versneld uitgevoerd worden.

Het omgevingsbesluit wordt in eerste instantie als een proefregelgeving ontworpen, die na verloop van bv. 5 jaar zal geëvalueerd worden. Om te vermijden dat het instrument oneigenlijk ingezet wordt voor kleinere afwijkingen (bv. VCRO art. 4.4.1), wordt het **voorbehouden voor een limitatieve lijst van type dossiers.** Het zal in eerste instantie zijn meerwaarde bewijzen voor projecten die vandaag behandeld worden via **een planologisch attest, afwijkingen op voorschriften voor stedelijke projecten** (bv. bestemmingen of aantal bouwlagen) **en "handelingen van algemeen belang"** (inzonderheid deze bedoeld in artikel 3, §3 van het besluit of handelingen met een niet-ruimtelijk beperkte impact). Deze lijst kan verder uitgebreid worden naarmate het instrument zijn waarde heeft bewezen en leidt tot uitvoerbare omgevingsbesluiten met realisaties op het terrein.

C. UITWERKING VAN HET OMGEVINGSBESLUIT ALS INSTRUMENT VAN EEN GEÏNTEGREERDE EN REALISATIEGERICHTE BESLUITVORMING

1. Waarom?

Er is nood aan een instrument dat de bouwshift ondersteunt en dat tegelijkertijd maatwerk op projectniveau faciliteert vanuit samenwerking tussen overheid en private initiatiefnemer. Zo kan het gewenste ruimtelijke beleid versneld en kwalitatief uitgevoerd worden en kan een gewenste kwalitatieve verdichting geactiveerd worden.

a. Afstemming van ruimtelijk planningsinstrumentarium op de project-gedreven praktijk

Het ruimtelijk beleid zet in op kwalitatieve verdichting en verweving in plaats van op uitbreiding en scheiding van functies. Deze filosofie wordt versterkt doorgezet in de strategische visie BRV. De starheid van de bestemmingsplannen blijft de bouwshift remmen en staat vaak een kwalitatieve en innovatieve ruimtelijke inrichting in de weg. Door het rigide karakter van de stedenbouwkundige voorschriften laten ze onvoldoende toe in te spelen op opportuniteiten en kansen, waardoor men niet kan inspelen op de complexe ruimtelijke context van het moment.

De praktijk binnen de ruimtelijke ontwikkeling is meer en meer project-gedreven en RUPs en bestemmingsplannen worden meer en meer gewijzigd in functie van een concrete ruimtelijke projectrealisatie. Dit in tegenstelling tot vroeger waar een bestemmingsplan, vaak los van een concrete realisatieactie, werd opgemaakt zonder garanties op realisatie. Vaak moet men eerst een bestemmingsplan via een RUP wijzigen en pas daarna kan op basis van het gewijzigde bestemmingsplan een project vergund worden. Dit heeft voor gevolg dat in functie van een concreet project, twee procedures na elkaar doorlopen moeten worden. Dit betekent ook dat twee keer beroep kan aangetekend worden voor eenzelfde projectvoorstel, één keer op planniveau en één keer op vergunningenniveau.

De discrepantie tussen een project-gedreven realiteit en de gebruiksmogelijkheden van de planinstrumenten leidt tot veel procedure-tijd, administratieve last en een gebrek aan juridische robuustheid met een vertraging van de gewenste ruimtelijke transformatie tot gevolg.

b. Wegwerken van juridische valkuilen

In het verleden werd via verschillende regelgevende initiatieven getracht hiervoor een oplossing uit te werken, wat heeft geleid tot verschillende uitzonderings- en afwijkingsbepalingen: de regelgeving rond verouderde BPA's, anticipatieve vergunningen of afwijkingsbepalingen voor handelingen van algemeen belang, het planologisch attest,.... Deze afwijkingsregelgeving laat in bepaalde gevallen een vergunning toe zonder echter de voorschriften of bestemming te wijzigen, wat een toenemende zonevreemdheid en blijvende handicap bij latere ruimtelijke transformaties met zich meebrengt. In het geval van planologische attesten volgt niet altijd een RUP, waardoor de vergunde uitbreiding toch zonevreemd blijft en het bedrijf later opnieuw in de problemen komt.

Bovendien zorgt de groeiende afwijkingsregelgeving voor een weinig transparant kluwen aan regelgeving en te grote vatbaarheid voor interpretatie wat de juridische robuustheid allerminst ten goede komt. De afwijkingsregelingen zorgen vaak voor interpretatieproblemen, bv. omtrent de toepassing van 'beperkt ruimtelijke impact' binnen de mogelijkheden voor handelingen van algemeen belang.

Bovendien worden in het planologisch attest en de planprocedure (RUP) vaak aspecten doorverwezen naar het projectniveau (bv. in kader van milieueffectenrapportages), wat mogelijks ook tot vernietigingen bij de Raad van State leidt.

2. Concreet

Het omgevingsbesluit integreert het vergunnings- en planningsproces en leidt tot één besluit dat voor een gewenste gebiedsinvulling zowel planologische voorschriften als een vergunningsluik omvat. Voor projecten die op basis van het huidige bestemmingsplan of RUP niet vergund kunnen worden, wordt het vergunningsluik op die manier geïntegreerd in het RUP-proces, ter vervanging van het na elkaar doorlopen van beide procedures.

Het omgevingsbesluit wil daarmee tegelijkertijd versnelling en vereenvoudiging bieden door integratie, een betere procesvoering faciliteren, realisatiegericht en project-gedreven de bouwshift ondersteunen en de afwijkingsregelgeving afremmen.

De bestaande RUP-procedure en vergunningsprocedure blijven apart hanteerbaar los van het Omgevingsbesluit. Ook het decreet Complexe Projecten blijft bestaan voor grotere, complexe projecten.

a. Versnelling en vereenvoudiging door integratie

Het Omgevingsbesluit vereenvoudigt op procedureel vlak. De integratie van vergunningsaspecten in de RUP-procedure leidt tot een versneld en vereenvoudigd proces, waarbij een gewenste ruimtelijke invulling één traject doorloopt met planologische en vergunningsmatige componenten: één MER, één infomoment, één openbaar onderzoek, één bevoegde overheid, één beroepsmogelijkheid. Eén openbaar onderzoek, waarbij de volledige invulling in haar geheel gepresenteerd wordt aan het publiek biedt meer transparantie. Eén beroepsmogelijkheid bij de afgifte van het omgevingsbesluit, leidt dan weer tot minder juridische procedures.

Op die manier worden opeenvolgende, cumulatieve procedures met telkenmale inspraak en beroep vermeden.

Voorbeeld:

Een bedrijf wenst uit te breiden maar ziet zich geconfronteerd met strenge voorschriften of ligging in agrarisch gebied. Het bedrijft vraagt een planologisch attest aan. Na het doorlopen van de procedure voor planologisch attest (incl. mer, openbaar onderzoek en besluitvorming) kan het

bedrijf een zgn. anticipatieve vergunning aanvragen op basis van het positief planologisch attest. Hierbij moeten alle procedurestappen (incl. mer, openbaar onderzoek en besluitvorming) doorlopen worden. Bovendien bestaat tegen deze vergunningsbeslissing een beroepsmogelijkheid.

Het planologisch attest heeft niet tot gevolg dat de bestemming wordt gewijzigd. In de praktijk wordt niet steeds een RUP opgemaakt, waardoor het bedrijf in een (nieuwe) zonevreemde situatie terechtkomt. Als de overheid alsnog overgaat tot de opmaak van een RUP, dient zij hierbij de volledige procedure te doorlopen (incl. mer, participatie, openbaar onderzoek en besluitvorming) met op het eind opnieuw een beroepsmogelijkheid (bij de Raad van State).
Binnen de context van het omgevingsbesluit volstaat 1 beslissing, na een geïntegreerd effectenonderzoek en openbaar onderzoek. Er is ook maar 1 beroepsmogelijkheid.
Dit zorgt voor snellere en duidelijkere besluitvorming, zowel voor het bedrijf, de overheid als de burger.

Bij de decretale uitwerking van het omgevingsbesluit moet uitgeklaard worden op welke manier het MER moet opgebouwd worden. Dit wordt bekeken in samenhang met de aanpassing van de MER-regelgeving.

Het initiatief kan zowel bij de overheid als bij de private initiatiefnemer liggen. In het laatste geval bezorgt de private initiatiefnemer een aanvraagdossier – net als bij een aanvraag tot planologisch attest - met een planologische en projectmatige visie op het projectgebied, waarna de overheid desgevallend het proces opstart. De private initiatiefnemer blijft wel instaan voor de verfijning van het 'bouwdossier' lopende het proces. Inspraak van omwonenden en burgers wordt in het proces ingebouwd. De overheid is regisseur van het ontwikkelingsproces dat steunt op samenwerking en verleent desgevallend het omgevingsbesluit.

Aangezien de bevoegde overheid en de beroepsinstantie bij de huidige RUP-procedure en de vergunningsprocedure niet (in alle gevallen) dezelfde zijn, zal het Omgevingsbesluit daarin een keuze moeten maken (tenzij deze op elkaar afgestemd worden binnen de regelgeving voor RUP en voor vergunning). Wie de bevoegde overheid is, wordt per project op grond van het voorwerp ervan bepaald, mede op grond van een voorafgaande projectvergadering. Wat betreft de jurisdictionele beroepsinstantie wordt bij voorkeur de Raad voor Vergunningsbetwistingen aangewezen, mede gelet op het project-gedreven karakter van het omgevingsbesluit. Doordat het omgevingsbesluit ook een reglementair karakter heeft, dient de bevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen grondig te worden verkend en onderbouwd.

Het omgevingsbesluit vraagt slechts één beslissing die tegelijkertijd een goedgekeurd RUP en een vergunning inhoudt. Het omgevingsbesluit en het nieuwe planologische kader vervalt na 10 jaar indien het project niet tijdig wordt aangevat (met dien verstande dat bv. een schorsing geldt tijdens de uitvoering van archeologiewerken of bodemsanering, of gedurende een beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen). Indien de vergunning wordt uitgevoerd, blijft het planologische kader gelden voor latere wijzigingen of uitbreidingen van het project.

b. Afremmen van de afwijkingsregelgeving

Vergunningen die vandaag tot stand komen op basis van afwijkingsbepalingen voor handelingen van algemeen belang, oude BPA's of planologische attesten bieden slechts een tijdelijke oplossing, aangezien de constructie achteraf (nog steeds) zonevreemd is. De onderliggende bestemming en voorschriften zijn immers ongewijzigd gebleven, waardoor latere aanpassingen of uitbreidingen opnieuw problematisch zijn en desgevallend opnieuw op basis van afwijkingsbepalingen moeten vergund worden.

Het Omgevingsbesluit biedt een alternatief door een duidelijk, rechtszeker en robuust reglementair kader voor de gebiedsinvulling en voor latere wijzigingen en uitbreidingen van een project doordat tegelijk met de vergunning ook de voorschriften worden aangepast.

Het omgevingsbesluit komt dus in de plaats van een precaire afwijkingsregelgeving, waarbij de VCRO evolueerde tot een vergaarbak van afwijkingsbepalingen om via individuele vergunningen en ad hoc regelgeving te kunnen afwijken van achterhaalde planvoorschriften.

c. Betere procesvoering met oog op realisatie

Het Omgevingsbesluit bouwt op een geïntegreerd proces. Een geïntegreerd proces betekent ook een degelijk proces. Het verhoogt de rechtszekerheid en ondersteunt draagvlakvorming. Het omgevingsbesluit is gericht op realisatie, het blijft niet bij een plan. Het realisatiegericht karakter vermijdt dat de nieuwe bestemming gewijzigd maar niet gerealiseerd wordt.

➔ Meer rechtszekerheid

Het omgevingsbesluit bevordert robuuste beslissingen door via de geïntegreerde procesaanpak problemen op het einde van een ruimtelijk realisatieproces te vermijden. Doorverwijzen van aspecten van het planniveau naar het projectniveau, wat mogelijks tot vernietigingen bij de RvS leidt, wordt onmogelijk. Adviezen en inspraak krijgen een rol van bij het begin van het projectproces zodat ze op geïntegreerde wijze opgenomen kunnen worden in de verdere uitwerking. Op deze manier kan het openbaar onderzoek in de meeste gevallen vlotter verlopen. De administratieve en jurisdictionele beroepsmogelijkheden zullen ingebouwd worden.

Bovendien neemt het omgevingsbesluit de onzekerheid of een bestemmingswijziging wel degelijk zal leiden tot de nodige vergunning, weg. Omgekeerd valt ook de onzekerheid weg of een verkregen vergunning al dan niet zal bevestigd worden in de nodige herbestemming. Niet alleen de procedure zelf biedt dus meer rechtszekerheid, ook daarna is een grotere rechtszekerheid aan de orde omdat nieuwe zonevreemdheid, die latere ruimtelijke transformaties in de weg staat, vermeden wordt.

Door tijdelijkheid in te bouwen, kan bovendien rechtszekerheid geboden worden aan een zinvolle overgangsfase binnen het gewenste ruimtelijke transformatieproces. Deze tijdelijkheid is strikt beperkt in tijd, is éénmalig en wordt gekoppeld aan strenge en afdwingbare voorwaarden.

➔ Meer draagvlak

Het omgevingsbesluit biedt meer opportuniteiten voor draagvlakvorming. Communicatie en consultatie (openbaar onderzoek) op projectniveau biedt transparantie en duidelijkheid over de concrete invulling van het projectgebied. Het proces van het omgevingsbesluit volgt het ritme van een ontwerpend-onderzoek-aanpak. Anders dan bij een RUP, weet de omwonende wat hij kan verwachten door de concrete uitwerking, vaak via ontwerpen onderzoek. De procedure van het omgevingsbesluit kan aldus bewijzen dat verdichting hand in hand kan gaan met het verhogen van de woon- en leefkwaliteit. Deze aanpak erkent de schrik voor het onbekende en verhoogt het draagvlak voor kwalitatieve en innovatieve ruimtelijke projecten.

➔ Win-win

De project-gedreven aanpak van het omgevingsbesluit baseert zich van bij het begin op samenwerking en onderhandeling tussen de overheid en de private initiatiefnemer. De geïntegreerde besluitvorming over RUP en vergunning biedt kansen voor een goede publiek-private samenwerking. Langs de ene kant kan een private actor of organisatie het proces van omgevingsbesluitvorming aanvragen, zodanig dat het bestuur op de hoogte wordt gebracht van ruimtelijke opportuniteiten (en vermeden wordt dat besturen stilzitten om planprocessen te

initiëren). Langs de andere zijde zal de overheid het proces steeds in de hand houden als regisseur en als verlener van het omgevingsbesluit.

Die maatschappelijke meerwaarde kan vorm gegeven worden op maat van de lokale noden en potenties, wat de draagvlakvorming en de juridische robuustheid van het projectinitiatief ten goede komt. Het kan bv. gaan om ontharding, de aanleg van een publieke doorgang, een pleintje of buurtparkje, het voorzien van lokale voorzieningen op maat van de nieuwe ontwikkeling, ...

Een omgevingsbesluit richt zich naar de vigerende structuurplannen of beleidsplannen ruimte. De conformiteit met het beleidsplan ruimte kan het gedifferentieerd ruimtelijk beleid in enerzijds bebouwde gebieden en anderzijds open gebieden vormgeven. Het laat toe de bouwshift gaandeweg kwalitatief uit te voeren en te koppelen aan de 10 kernkwaliteiten uit de strategische visie Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, het realiseren van een robuuste open ruimte enerzijds en kwalitatieve verdichting anderzijds. Het omgevingsbesluit maakt ook een geïntegreerd besluitvormingsproces mogelijk rond bv. de realisatie van bufferbekkens en fietsinfrastructuur.

3. VERDER TRAJECT

Het concept en de verdere decretale uitwerking van het omgevingsbesluit gebeurt in overleg met de verschillende stakeholders, beleidsdomeinen, provincies en de lokale besturen. Op basis van de principes vervat in deze conceptnota zal de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme een voorontwerp van decreet voorleggen aan de Vlaamse Regering.

4. FINANCIËLE IMPACT

Deze nota houdt geen financieel of budgettair engagement in vanwege het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap.

5. AKTENAME DOOR DE VLAAMSE REGERING

De Vlaamse Regering neemt akte van:

- de conceptnota en de erin vervatte principes.

Brussel,

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Zuhal DEMIR